

СИСТЕМА РЕЄСТРАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В УКРАЇНІ

Вакуленко Л., студ. гр. МГЗп-181,

Коваленко С.В., к.п.н., доцент

Чернігівський національний технологічний університет

Реєстрація земельних ділянок – це правова сторона земельного кадастру, що забезпечує дотримання принципів недоторканості земельного фонду країни й охорону прав власників та землекористувачів на надані їм в установленому порядку землі. Держава, проводячи реєстраційні роботи, з одного боку, виступає гарантом права власності на землю, з другого – здійснює контроль за використанням свого стратегічного потенціалу [1].

Спираючись на реєстрацію земель, вона завжди використовувала її як правову підставу для стягнення земельного податку, через що земельний кадастр виконує свою найвідомішу з найдавніших часів фіскальну функцію. Залишаючи право людини на земельну власність та її право на справедливий податок за цю власність, реєстрація земель спрацьовує як механізм правового регулювання і впорядкування земельних відносин, будучи надбанням суспільства і ознакою рівня його цивілізованості.

В умовах економічних реформ в Україні зросло значення реєстрації прав на земельні ділянки і тісно зв'язані з ними інші об'єкти нерухомого майна. Існуюча практика реєстрації земельних ділянок та нерухомого майна, розміщеного на ній, мала численні недоліки і загалом не відповідала новим, розширеним державним і суспільним потребам. Сьогодні вона перебуває на стадії становлення й удосконалення.

З початку 2013 р. законодавство у сфері земельних відносин зазнало значних змін щодо оформлення прав власності на земельні ділянки. Процедура стала дещо складнішою, і разом з тим більш тривалою. Оформлення права власності на землю включає в себе безпосередньо реєстрацію земельної ділянки в Національній кадастровій системі, а завершенням процедури є реєстрація права власності в Державній реєстраційній службі України.

Для того, щоб зареєструвати право власності чи інші речові права (оренда, сервітут, суперфіцій) на земельну ділянку необхідно звернутись в місцевий центр надання адміністративних послуг (ЦНАП), який приймає документи для держреєстрації речових прав на нерухоме майно, або до нотаріуса. Після реєстрації в державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, виникає, змінюється чи припиняється відповідне право.

Процедура реєстрації права власності на земельну ділянку регулюється Порядком державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127, яка набрала чинності з 01.01.2016 р. [2].

Перед реєстрацією права власності на землю, необхідно переконатись, що земельна ділянка сформована, відомості про неї внесено до Державного земельного кадастру та їй присвоєно кадастровий номер.

Для підтвердження такої інформації необхідно отримати витяг із ДЗК.

Порядок реєстрації права власності на земельну ділянку наступний.

Крок 1. Необхідно звернутись до найближчого Центру надання адміністративних послуг (ЦНАП) або до нотаріуса із необхідним пакетом документів:

- витяг з Державного земельного кадастру (ДЗК);
- копія та оригінал паспорту заявника;
- копія та оригінал ідентифікаційного номеру;
- підтвердження оплати адміністративного збору (0,1 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, станом на 2018 р. – це 170 грн.);
- документ – підстава виникнення права на ділянку (договір купівлі-продажу (дарування, міни і т.і.), рішення суду, свідоцтво на спадщину, тощо);
- довіреність, якщо документи подаються представником (нотаріально засвідчена, якщо від фізичної особи);
- оригінал та копію паспорту, ідентифікаційного номеру представника, якщо документи подаються представником.

Заява про реєстрацію права друкується держреєстратором або нотаріусом та підписується заявником на місці.

Крок 2. Загальний термін розгляду державним реєстратором документів складає 5 робочих днів.

В результаті, можна буде отримати від державного реєстратора витяг з реєстру. Порядок передбачає, що рішення держреєстратора розміщується на сайті Мінюсту та має таку ж юридичну силу, як і паперове підтвердження реєстрації права.

Слід також зазначити, що Закон надає можливість скоротити п'ятиденний строк до 2 днів, 24x та 2x годин, проте збір за реєстрацію права в таких випадках буде значно більшим.

Після реєстрації права власності в Державному реєстрі речових прав, особа стає повноправним власником земельної ділянки та в подальшому зможе розпорядитись нею за власним розсудом (в тому числі, продати, подарувати, обміняти, тощо).

Станом на 2018 рік, підтвердженням державної реєстрації права власності на земельну ділянку є витяг про проведену державну реєстрацію відповідних прав. Власне з цього року Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру запустила онлайн-сервіс реєстрації земельних ділянок. Ця послуга впродовж 2017 року відпрацьовувалася в статусі пілотного проекту на території Чернігівської області.

Реєстрація земельної ділянки є однією з найбільш важливих та одночасно складних адміністративних послуг. Щорічно в кадастрі реєструється біля 1 млн. земельних ділянок або 3500-5000 на добу.

Завдяки запровадженню електронної послуги стартує принципово новий рівень якості обслуговування фізичних та юридичних осіб. Сьогодні реєстрація відбувається у два візити до державного кадастрового реєстратора, а запровадження цієї послуги дає можливість виключити перший візит, залишиться лише необхідність отримати документи після реєстрації земельної ділянки.

Функціональна можливість державної реєстрації земельної ділянки з подачею заяви через особистий електронний кабінет сертифікованими інженерами-землевпорядниками запроваджена для підвищення комфорту та зручності громадян. Сертифікований інженер-землевпорядник, зареєструвавшись в особистому електронному кабінеті, може скористатись даним видом послуги в будь-який зручний для них час, без черг та обмежень [3].

Сервіс подання заяви та документації щодо державної реєстрації земельної ділянки доступний на сайті <http://wikimap.dzk.gov.ua>. Відтепер подати документи на реєстрацію земельної ділянки можна в онлайн-режимі через e.land.gov.ua протягом кількох хвилин. Також за рахунок автоматизації значно пришвидшується процес розгляду документів від заявника та ухвалення відповідного рішення. Такі нововведення заощадять час та унеможливають будь-які корупційні ризики.

Даним функціоналом неможливо скористатися у разі внесення відомостей в Державний земельний кадастр про земельні ділянки, утворені шляхом поділу або об'єднання, а також для земельних ділянок, що вносяться на підставі існуючого державного акта або договору оренди без кадастрового номеру.

Новий електронний сервіс створює сприятливі умови для земельних правовідносин. Він заощаджує час та зусилля громадян, робить процес реєстрації прозорим.

Сервіс усуває ризик штучного затягування оформлення, оскільки онлайн-заявка відразу відображається в системі, і в кадастрового реєстратора включається зворотний відлік терміну, який відведено законодавством на внесення відомостей до Державного земельного кадастру – 14 днів.

Таким чином, на сьогодні громадянам та бізнесу доступно вже чотири електронні послуги у земельній сфері.

Список використаних джерел

1. Ступень М.Г., Ковалишин О.Ф., Малахова С.В. Реєстрація земельних ділянок. Київ, 2014р.
2. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127. Київ, 2015р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF>
3. Електронні послуги Держгеокадастру. URL: <https://e.land.gov.ua/>

УДК 504 (075.8)

ЕКОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ – ПЛАСТИК

Коваленко С.В., к.п.н., доцент

Васюк В., студ. гр. МГЗп-181

Чернігівський національний технологічний університет

Поряд з металами полімерні матеріали займають провідне місце в соціально-економічному статусі України і в цілому у світі, починаючи від упаковок для харчових та інших продуктів, і закінчуючи бойовими космічними ракетами, які на 70% складаються з цього матеріалу. За радянський часів на душу населення в Україні доводилося 5 кілограм полімерних матеріалів, зараз – близько 50 кілограм.

Поряд з позитивними технічними та естетичними властивостями вони є потенційно небезпечними факторами. З хімічної точки зору, відбувається міграція небезпечних хімічних чинників, в тому числі в харчові продукти і повітря. Перше за все, це канцерогени – хлористий вініл, формальдегід, далі речовини з віддаленою біологічною дією, наприклад, стирол, які є постійними складовими цих полімерних матеріалів. З іншого боку, вони є продуктами горіння. З точки зору фізичних факторів, ці матеріали мають велику електропровідність, а це не дуже добре, зважаючи на те, що одяг зараз майже на 70-80% складається з пластиків.

Є ще мікробіологічні фактори. Не слід забувати про те, що серед мікроорганізмів, які нас оточують, є не тільки наші вороги, а і друзі. До кінця ще не відомо, як ці вороги і друзі існують на тлі полімерних матеріалів. Тому ця проблема є безкінечною, і нею треба постійно займатися.